

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
În America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

In sfânta și marea Vineri.

Azi pomenim ziua când Domnul nostru Isus Hristos, Fiul unul născut al lui Dumnezeu, pleacă din Ierusalim, purtând crucea pe umeri, și merge spre muntele Golgota, ca să se răstignească.

Înainte mergea un servitor de al sindriului, purtând tabla cu inscripția batjocoritoare: »Isus Nazarineanul, Regele Fiilor«, apoi purtându-și crucile sale, cei doi tâlhari, și-n urma lor Domnul ceriului și al pământului, »carele pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s'a coborât din ceruri și s'a făcut om«. După el soldații și servitorii sindriului, bătându-l și îmboldindu-l, apoi înghesuindu-se, mulțimea cea nerușinată, care înainte cu patru zile își aruncase hainele sale înaintea lui, îl întâmpinase cu ramuri de finic și îi strigase Osana, iar acum-a-l batjocorea și scuipa, drept recunoștință că i-a vindecat bolnavii și i-a înviat morții. La depărtare de câțiva pași urmau apoi fricoase câteva femei plângând și aproape leșinând, iară lângă ele un tânăr cu ochii scăldați în lacrimi și cu inima sângerândă de durere: erau mama lui Maria, Marta, Magdalena și Ioan.

Și apoi știm ce s'a întâmplat: Intre chinurile cele mai grozave și între batjocurile de nedescris ale mulțimei acest Isus a fost răstignit și după trei ceasuri de cumplite chinuri și-a dat sufletul, după ce »dela al șaselea ceas (adecă dela amiază) întunec s'a făcut peste tot pământul până la al nouălea ceas (adecă până la trei după amiază)«. »Și iată catapiteasma bisericii s'a rupt în două de sus până jos, și pământul s'a cutrămurat și pietrele s'au despicat și mormânturile s'au deschis, și multe trupuri ale sfinților cari adormiseră, s'au sculat și ieșind din mormânturi după învierea lui au venit în sfânta cetate și s'au arătat multora«. Toată lumea a trebuit atunci să vadă, că s'a întâmplat ceva neobișnuit, ceva ce a sguđuit însaș firea cea nesimțitoare și rece, ceva ce nu s'a mai pomenit niciodată, pentrucă »adevărul Fiul lui Dumnezeu era acesta«, dupăcum mărturisise sutașul și cei cari erau împreună cu el.

Biserica noastră prăznuiește această mare și sfântă zi cât se poate de măreț: În semn de jale ea nu dă voie să se slujească liturgie, în schimb poruncește să se cetească ceasurile împărătești; în loc de clopote și de toacă de aramă poruncește să se bată toaca cea de lemn; în mijlocul

bisericii așează icoana înmormântării și crucea; dorește să se facă mătâni de cele mari; iară credincioșilor le poruncește să ajune.

Ceea ce însă este mai de băgat în seamă, biserica poruncește, să se cetească rugăciunea următoare, pe care cei mai mulți oameni o nesocotesc: »Cela ce în ceasul al nouălea pentru noi cu trupul moarte ai gustat, omoară cugetul trupului nostru, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuește pe noi«.

Trupul ne este idolul, ba chiar zeul, căruia sângur i-ne închinăm de o vreme încoace. Suntem păcătoși peste măsură, plini de răutăți și de fărâdelegi, de pizmă și de ură, dar mai cu seamă de necurăție. Aceasta din urmă, este viermele care roade mai tare la trupul neamului nostru. Începând cu copiii nevrâstnici și până la bătrânii aproape neputincioși, nu vezi decât necurăție și iarăși necurăție. Căsătoriile noastre nu mai sunt curate ca mai înainte, o mulțime de inși trăiesc în fărâdelegi, satele băjbăie de copii nelegiuți și de boale spurcate. E o jale mare, o jale de nedescris în tot cuprinsul țării, o jale pe care o măresc și mai mult deseale despărțiri făcute pe la cele judecătorii. Cu adevărat »greșit-am și fărâdelege am făcut, și nu suntem vrednici să ridicăm ochii noștri și să privim la înălțimea cerurilor; pentrucă am părăsit calea dreptății tale, și am umblat în voile inimelor noastre«, putem zice și noi cu sfântul Vasile cel Mare.

Dar bărați astăzi, în Vinerea cea Mare a patimilor, să ne dăm seama de păcatele noastre! Barămi astăzi, când vedem mâinile și picioarele Domnului găurite de cuie, inima străpunsă de suliță și capul încununat cu cunună de spini; barămi astăzi să ne dăm seama de spurcăciunea acestui păcat, zicând cu acelaș Vasile cel Mare: »Scoate-ne pe noi din mâna potrivnicului, și ne iartă nouă păcatele și ucide cugetul nostru cel trupesc; ca lăpădând pe omul cel vechiu, întru cel nou să ne îmbrăcăm și fie să viețuim, Stăpânului și Făcătorului nostru de bine«. La aceasta însă nu vom putea ajunge altfel, ci dacă ne vom pleca genunchii inimelor noastre înaintea crucii, ne vom plânge păcatele noastre și vom zice și noi cu preotul: »Celce pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, palime înfri-

coșate, și cruce făcătoare de viață și înmormântarea cea de bună voie cu trupul a răbdat, Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicei sale, și ale tuturor sfinților, să se îndure spre noi, să ne mântuiască, ca un bun și iubitor de oameni!«

I. M.

Guvernul chiar pleacă.

Jurnalele celea mari dela București scriu, că d. Ion I. C. Brătianu, care fusese bolnav, acum e bine și că astăzi, Miercuri în 24 Martie, se înfățișază în audiență la Maiestatea Sa Regele, căruia îi va prezenta mulțumita guvernului liberal. Tot la sfârșitul acestei săptămâni se va dizolva și Parlamentul, așa că schimbarea de guvern va trebui să se facă nesmintit, încă înaintea sfințelor sărbători.

Acum se pune iarăși marea întrebare: cine va veni la putere după d. Ionel Brătianu? Răspunsul nu este ușor, căci politica e o apă foarte turbure și nu poți ști niciodată ce iasă dintr'ansa. Generalul Averescu se pare că nu mai are nădejde trimbițate cu câteva săptămâni înainte. Asta cu atât mai vartos că despre d. Octavian Goga, mâna dreaptă a generalului, se spune că umblă să intre în partidul liberal. Dacă vestea aceasta e adevărată, atunci venirea la cârmă a generalului e și mai fără nădejdi. Doar d. Goga n'ar părăsi pe d. Averescu chiar atunci, când îi surăde puterea.

Mai rămân două partide cari pot lua cârma: Partidul Național și Partidul Țărănesc. Toate semnele de până acum arată, că acestea partide vor veni la cârmă. Ori unul dintre acestea două, ori amândouă împreună. Oricum însă, fără dd. Maniu și Iorga viitorul guvern nu se poate închipui. Căci de vin Naționali, de vin Țărăniștii, înțelegerea dintre ele se va face ușor.

Prorociile de mai sus le facem după răsunetele cari ne vin dela București. Că ce va fi însă într'adevăr, se va vedea foarte curând. Treburile se vor limpezi înainte de Paști.

Intors la credința strămoșească. Cetim în »Vestitorul« din Oradea-Mare, că d. Nicolae Coculescu, profesor la universitatea din București și directorul Observatorului de astronomie de acolo, s'a lăpătat de legea neunită și s'a făcut unit, trecând astfel la biserica strămoșească pe care au avut-o toți românii până la ruperea patriarhului Mihail Cerularie.

Di profesor Nicolae Coculescu a fost mai anii trecuți și pe la noi pe la Blaj, apoi a fost, însoțit de doamnă-sa, și la Roma, unde a fost primit în audiență de către Preafericitul Părinte. D-Sa este un profesor foarte învățat și dânsul a făcut și propunerea ca să trecem la calendarul cel nou.

Evanghelia Duminicii.

Duminica Florilor,
Ioan 12, 1-18.

Mai înainte de Paști cu șase zile a venit Isus în Vitană, unde era Lazar celce murise, pe care l-a înviat din morți. Și i-au făcut lui acolo cină și Marta slujia; iară Lazar era unul din celce ședeau cu dânsul. Iară Maria, luând o litră cu mir de nard curat de mult preț, a uns picioarele lui Isus și le-a șters cu părul său, iară casa s'a umplut de mirosul mirului. Deci a zis unul din ucenicii lui Iuda a lui Simon din Iscariot, carele era să-l vândă: „Pentru ce nu s'a vândut acest mir cu trei sute de dinari, și să se fi dat săracilor?” Și a zis aceasta, nu pentru că doară de săraci avea el grijă, ci pentru că era hoț și avea pungă și purta ce se puneă întrânsa. Și a zis Isus: „Las-o pe dânsa: pentru ziua îngropării mele l-a păzit acesta. Căci pe săraci pururea-i aveți cu voi: dară pe mine nu mă aveți pururea”. Și a înțeles popor mult din Iidovi, că acolo este, și au venit, nu pentru Isus numai, ci ca să vadă și pe Lazar, pe care-l înviase din morți. Iară arhieriei s'au sfătuit ca și pe Lazar să-l uciză, căci mulți din Iidovi mergeau dela ei pentru el și credeau în Isus. Iară a doua zi popor mult, carele venise la praznic, auzind că vine Isus în Ierusalim, a luat stâlpi de finic și a ieșit întru întâmpinarea lui și striga: „Osana, bine e cuvântat celce vine întru numele Domnului, împăratul lui Izraii”. Și, aflând Isus un mânz de de azină, a șezut pe el cum este scris: „Nu te teme fata Sionului; iată împăratul tău vine, șezând pe mânzul azinei”. Iară acestea nu le-au înțeles ucenicii lui mai înainte; ci după ce s'a

preamărit Isus, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise despre el și ei i-le-au făcut lui. Deci mărturisă poporul, carele era cu el, când l-a strigat pe Lazar din mormânt și l-a sculat din morți. Pentru aceea l-a și întâmpinat pe el poporul căci a auzit că el făcuse această minune.

Invierea lui Lazar a fost o minune atât de mare, încât toată lumea a rămas uimită. Uimiți au rămas fariseii și cărturarii, cari din clipita aceea s'au și hotărât să-l piarză pe Isus; uimit a rămas poporul, care din ziua aceea s'a alipit tot mai mult de Isus și uimite au rămas rudenile lui Lazar, cari s'au hotărât să-i de-a lui Isus o mare cină. Că cine a dat această cină, nu ni-se spune în evanghelie, dar sfinții Părinți susțin că prietini Domnului au dat-o: Lazar, Simon și alții, în casa lui Simon. Datina era ca înainte de cină oaspeții să-și spele picioarele. La casele mai mari această spălare o săvârșiau servitori. De astă dată spălarea picioarelor a săvârșit-o însași Marta, sora lui Lazar, a celui înviat din morți, în semn de recunoștință față de Isus, pentru marea minune. Recunoștința Martei a mers până acolo încât ea nu i-a spălat picioarele cu apă, ci cu mir de nard, de mult preț. Obiceiul Iidovilor era ca să spele capul și barba oaspeților de seamă cu mir. Marta însă, pe lângă capul și barba Mântuitorului, i-a spălat și picioarele. Mirul era de nard, o plantă care se află în partea de nord și ost a Indiei, adică foarte bine mirositor și destul de scump. Prețuia cam 300 de lei aur, așadară cam 15 mii de lei de astăzi. Dar Marta, în marea sa recunoștință, a mers și mai departe: A șters picioarele lui Isus nu cu ștergarul, ci cu însuși părul ei. O mai mare recunoștință nici că se putea.

Atunci i-a venit în minte lui Iuda cel fărădelege, că mai bine era dacă acest mir se vindea și prețul se dădea săracilor. Dar Iuda n'a zis-o aceasta de dragul săracilor, ci pentru că „era hoț și avea punga și purta ce se puneă într'însa”. Iată cum este de a se înțelege această vorbă a sfintei Scripturi: Doamnel nostru Isus Hristos și cu învățăceii săi aveau averea comună, iară cassarul era Iuda. El însă

era hoț, adică fura din averea comună înșela atât pe Domnul cât și pe apostoli. Isus bine știa ce gânduri avea Iuda. Cu toate acestea însă nu l-a înfruntat, ci a zis: „Las-o pe dânsa; pentru ziua îngropării mele l-a păzit acesta”, adică, ea de mult a tot dădunat acest mir, pe care a voit să-l cheltuiască pe mine. Și iată că, fără să știe, l-a păstrat până acuma, când nu mai este mult până la moartea mea.

Ni-se povestește apoi, cum s'a adunat tot mai mult popor în jurul lui Isus, iară acest popor a venit mai mult pentru că să se convingă despre marea minune a învierii lui Lazar. Arhieriei și cărturarii însă, văzând cum începe Isus a cuceri tot mai mult inimile mulțimei, s'au hotărât să-l omoare atât pe Isus cât și pe Lazar.

A doua zi Isus s'a suit în Ierusalim, iară poporul a venit întru întâmpinarea lui, cu stâlpi de finic, și, aruncându-și hainele sale, înaintea lui striga: „Osana”. Va să zică Iidovii au recunoscut că Isus este împărat, de ei nici acuma nu s'au putut desbăra de părerea lor greșită, că nu din păcate ci din nebia politică a Romanilor a venit Isus ca să mântuiască. Osana înseamnă: „Dă-ne ajutor, adă-ne mântuire!”

Isus a intrat în Ierusalim, șezând pe mânzul azinei, ceea ce însemna pacea pe care o aducea și o da el, dar mai însemna și umilința lui Isus. Apostolii nu știau că, aducându-i mânzul azinei, împlinesc, fără de a ști, prorocia lui Zaharie prorocul.

Pe urmă sf. evangelist Ioan mai întărește încă odată, ce mare minune a fost învierea lui Lazar, pentru că poporul n'a putut-o uita aceasta, și întreagă primirea pompoasă a lui Isus în Ierusalim nu s'a făcut din altă pricină ci pentru că poporul era mișcat până în adâncul inimei de această ne mai pomenită minune.

Multe, chiar foarte multe sunt învățăturile cari se pot scoate din această evanghelie. Eu nu voi arăta decât una: schimbarea cea mare a convingerilor poporului de rând. În Duminica Florilor îl întâmpină pe Isus cu „Osana”; după trei zile, în Joia Mare, îi strigă: „Răstignește-l!”

Foița „UNIRII POPORULUI”.

In Duminica Florilor.

Osana întru înălțimi!
Striga mulțimea 'n cor
Când Domnul în Ierusalim
Intra biruitor.

— Osana, Fiule iubit
Al Celui Preaînalt...
Tu, cel ce vi, ești preamărit
Și binecuvântat!

Cu umilință ai surpat
Pe cel viclean și rău
Iar cu iubire ai înălțat
Pe om la Dumnezeu;
Și vi acum ca să 'mplinești
Aceea ce-ai promis,
Când pe strămoșii păcătoși
L-ai scos din Paradis.

Cu sânge vrei să curățești
Greșala de demult,
Cu moartea Ta să biruești
Pe șarpele astut;
Vrei pentru noi să te jertfești,
Tu vecinice 'mpărat,
Și lumea vrei s'o mântuești
De rău și de păcat.

Osana! și noi îți strigăm
Isuse Preaiubit,

Sloboade-ne din crudul lanț

Al celui osândit...

Ne dă căință 'n suflete,

Ne apără de rău

Și iartă-ne Preabunule

Și vecinic Dumnezeu.

Părintele Nicolae.

Patimile Domnului.

Stând pe cruce, și văzând pe soldați, ce amar îl chinuiau, pe arhieriei, cărturarii și poporul, cari îi ceruseră moartea dela Pilat, Isus își ridică glasul la ceriu, și zice: „Părinte, iartă-le lor, că nu știu, ce fac” (Luca 23, 34). Soldații nu-și vor fi dat seama pe cine chinuiesc; poporul nu-și va fi dat seama destul de bine, ce ticăloșie mare e să ceri moartea unui om cinstit, care la toată lumea numai bine a făcut; iară căpeteniile acestui nenorocit popor nu-și dau seama de grozăvenia păcatului lor. Toți păcătuiesc, și Isus nu se răzbuună, ci le cere iertare dela Tatăl.

Și pe cel mai ticălos om, dacă-l vezi spânzurat, te cuprinde mila. De acest drept, nu i-e milă nimănui. Cei ce erau de față la răstignirea lui, îl huliau pe el, clătănând cu capetele sale și zicând: va, cel ce strici biserica și în trei zile o zidești, mântuiește-te pe tine însuși și te pogorâ de pe cruce. Așiderea și arhieriei bătându-și joc zicea unul către altul împreună cu cărturarii: pe alții a mântuit, iar

pe sine nu se poate mântui. Hristos împăratul lui Izraii, să se pogoare acum de pe cruce, ca să vedem și să credem întru dânsul” (Marcu 15, 28-32).

Dar nici aceasta nu era de ajuns: Isus a trebuit să sufere și din partea unui tovarăș de suferințe. „Unul din făcătorii de rău cei răstigniți, îl hulă pe dânsul, zicând: de ești tu Hristos, mântuiește-te pe tine și pe noi. Iar răspunzând celalalt, l-a certat pe el, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, că întru aceeaș osândi ești. Și noi cu dreptul, că cele vrednice de faptele noastre luăm: iară acesta nici un rău n'a făcut. Și a zis lui Isus: pomeneste-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția ta. Și a zis Isus lui: Amin zic ție, astăzi vei fi eu mine în raiu” (Luca 23, 39-43). Credința și nădejdea acestui tâlhar, care în viața lui a fost un mare ticălos, pentru câteva clipe dela sfârșitul vieții, în cari se întoarce la Dumnezeu cu tot focul inimii lui, îl duc încă în aceeaș zi în raiu! În cele mai grozave suferințe, Isus nu încetează a face bine și a fi Mântuitor!

Era în vremea amiezii, când l-au ridicat pe Isus pe cruce, și de atunci până la al treilea ceas după amiază, sau cum ziceau Iidovii: până la al nouălea din zi, întunecare s'a făcut peste tot pământul. Când se apropie moartea lui Isus, care este Fiul lui Dumnezeu și prin care s'a făcut toată lumea, lumea se întunecă de jale. Nu a fost întunecime, de căci sunt mai adeseori, căci nici odată nu se întâr-

Dumineca Florilor își desbracă hainele și aruncă în cale; după trei zile desbracă hainele lui Ius și asupra cămeșii sale aruncă sorți. În Dumineca Florilor îi strigă: „Bine e cuvântat celce vine întru numele Domnului, împăratul lui Izraill”; după trei zile îl batjocoresc cu „Bucură-te, împăratul Jidovilor!” În Dumineca Florilor toți ies întru întimpinarea lui; după trei zile așază laș popor îl huiduește, îl scuipă și-l batjocoresc, până la muntele Golgota. Nicăiri nu se vede mai grozav marea nerecunoștință a mulțimilor ca aici.

Mirare e apoi dacă aflăm, că poporul așază a rămas până-n ziua de astăzi? Să nu mirăm deci, când o parte a poporului din Blaj, în frunte cu vreocâtiva meseriași uitați de sine și chiar cu unu-doi cărturari, fără cultură adevărată, au fost în stare să strige, la așezările comunale: „Jos cu popii”, cu acei popii cari i-au adus la Blaj, i-au crescut, i-au alintat la sânul lor și le-au făcut numai bine. Mirare e, că acest popor nerecunoșcător, crescut lângă Sfânta Mitropolie și Mănăstire, a fost în stare să scuipe spre catedrală și să strige: „Jos cu evanghelia!”? Îți stă mintea în loc, când te gândești la aceasta.

Vai de poporul neînvățat, condus de fărâșei și cărturari! Vai de poporul care se lasă înbătat cu apă rece și condus de nas de toți nechemașii! Ferească Dumnezeu, și Doamne fărâșă-i că nu știe ce face!

IULIU MAIOR.

Cum a murit un fost milionar. În temnița poliției din Iași a murit zilele trecute bătrânul Leon Botez, care pe vremuri era cel mai bogat om din Fălticeni și averea lui se ridică la mai multe milioane. În vremea din urmă bătrânul a sărăcit de tot, a început a vagabonda, astfel un polițist l-a prins, l-a dus la poliție, unde a și murit de foame și de slăb.

Rămășag însoțit de moarte. Ion Culcer din Sculeni, județul Iași, s'a rămășit, că poate bea 2 litri de spirt. L-a beut, dar pe când l-a isprăvit și-a dat sufletul.

De prin celea țări străine.

AMERICA. Un vapor italian cu numele „Fagarnes”, care era în mijlocul Oceanului Atlantic, într'o furtună groznică s'a ciocnit de un alt vapor, cu nume necunoscut. Vaporul italian s'a scufundat în câteva minute. Dintre marinari 21 s'au înecat dimpreună cu vaporul, iar ceialalți s'au mântuit în luntrile de salvare. De călători nu se face nici o amintire. Pe semne vaporul „Fagarnes” era un vas de comerț (negoț).

SÂRBIA. În Belgrad, capitala Sârbiei, niște lucrători s'au luat la bătaie într'o cărciumă. Mai mulți înși voiau să-l bată pe lăcătușul Milan Latici. Acesta simțindu-se mai slab o luase la fugă spre casă. Mama lăcătușului, o femeie bătrână, auzise dela vecini că fiul său este în primejdie. Și s'a pornit de-acasă spre crâșmă, să-și mântuie feciorul. Biata mamă a sosit tocmai în clipa când feciorul său căzuse jos în uliță și prășcăii se repeziseră la el să-l pocnească. Unu dintre aceștia ținea în mână un topor. Bătrâna văzând primejdia de moarte s'a aruncat asupra fiului său, ca să-l apere cu corpul ei. Cel cu toporul a izbit însă și lovitura a căzut în capul bătrânei. Sărmana mamă a murit în câteva clipe, iar fiul ei a scăpat teafăr. Iată, ce este în stare să sufere o mamă pentru fiul ei!

DANEMARCA. Luiza, mama regelui Cristian al 10-lea, a murit Sâmbătă, 20 Martie, în castelul ei din Amalienborg. Bătrâna regină era de 78 de ani și a murit în aprindere de plămâni.

FRANȚA. În apropiere de Paris, la Fontainebleau, un păzitor al vechiului castel regesc se plimba mai zilele trecute cu motocicletă (bicicletă cu motor) pe drumul de țară ce trece prin pădure. Un vultur mare plutia sus, în înălțimi, peste vârfurile copacilor. Ce-o fi socotit pasărea naibii de-acolo din înălțimi despre găngănia omenească de jos, ce nu, destul că s'a lăsat dintr'o dată, ca un fulger, asupra

omului cu bicicleta și a început să-l stășie cu ciocul și să-l bată cu aripile. Bietul biciclist gata să moară de spaimă, cu atât mai vartos că nu se putea apăra nici cum de inaripatul dușman, care era foarte furios. Își înfipsea ghiarele în brațele păzitorului și, în vreme ce îi dădea cumplite lovituri cu aripile în coaste, cu ciocul îl bătea tot la cap. Noroc că biciclistul purta în cap o căciulă din piele tare. Acest războiu ciudat era să se sfârșească cu biruința vulturului, dacă nu sosia din întâmplare un automobil cu niște domni, cari văzând starea biciclistului au sărit împotriva dobito-cului mânios. Aceștia l-au lovit pe vultur cu unelte de fier, pe cari le aveau în automobil, și apoi, după ce l-au ameșit, l-au legat cu mare greutate, cum se leagă la găinile când sunt duse la târg. Biciclistul s'a ales cu grele răni la brațul drept. Vulturul a fost dus în oraș și va fi împăiat, ca să rămână de pomenire într'un muzeu.

AMERICA DE SUD. Două țări din America de miazăzi, Peru și Chile au ajuns la mare scârbă, pentru granița dintre ele. Amândouă ar vrea să aibă ținutul dintre Tocna și Erica. Au încercat să se împace prin bună înțelegere, dar n'au putut. Ar mai fi acum să se ducă la sfatul de împăciuire dela Haga. Însă acest sfat ele nu-l recunosc. Astfel e foarte cu puțință ca în America de Sud să înceapă un foarte crâncen război.

Războaiele din această parte de lume au fost totdeauna cumplite.

BELGIA. O duc rău și Belgianii cu finanțele. Bani sunt puțini și pe la ei, astfel că și guvernul belgian umbă după împrumuturi în străinătate. Ministrul Vaneters se găsește acum în Anglia, căutând să capete un împrumut dela bancherii din Londra. De cumva nu capătă bani, belgienii sunt hotărâți să-și aleagă alți cărmuitori, cari să fie mai norocoși la cerșite. Ce să te miri deci, că noi n'avem bani, dacă n'au nici popoarele mai bogate ale Apusului.

Răspândiți „UNIREA POPORULUI”

Decă soarele la Paști, când e lună plină. A fost jalea lumii.

„Și sta lângă crucea lui Isus muma lui, și sora mumei lui, Maria alui Cleopa și Maria Magdalina. Deci Isus văzând pe muma sa și, pe ucenicul, pe care-l iubea, stând, zis-a mamei sale: muiere, iată fiul tău. După aceea a zis ucenicului: iată muma ta. Și dintru acel ceas o a luat ucenicul întru ale sale”. (Ioan 19, 25-27. De atunci a îngrijit sfântul Ioan de Breacurata Fecioară Maria ca de mamă-sa.

Pe la ceasurile trei după amiază, a început să-l doară pe Isus grozav tot trupul. Carnea, sfâșiată de sbiciuire, ardea ca pojarul, și sângele se sourcea din vine. Găurile făcute de piroane în palme, și în tălpi se lărgiau tot mai tare, și, după cum slăbia mai tare, așa și greutatea trupului îi pricinuia tot mai mari dureri. Spinii intrați în cap părea că fac nu alta fără să-i elocotească creerii. O sete fără seamăn îl chinuia, de i-se usca limba în gură. Om pe lume, n'a avut nici când suferințe așa de mari. Isus nu mai poate de dureri, și strigă, cât poate: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai lăsat?” (Marcu 15, 34). Isus suferă ca om. El a luat asupra sa toate păcatele omenirii întregi, și acum îndură toate pedepsele, ce ar fi trebuit să le rabde oamenii în iad, în vecii vecilor. Pe cea mai aleasă faptură a sa, căci așa este Isus ca om, o lasă Dumnezeu să rabde până în sfârșit, tot șirul oel lung de îngrozitoare pedepse, ca să go-

lească păharul până în fund. Iadul, care își vede smulsă prada din mâini și scoși din ghiare atâția oameni, își iea în schimb îndestulirea de a chinui pe Isus cum știe el mai bine. Și cum știe Domnul, că deși durerile lui sunt așa de mari, și le suferă pentru toți oamenii, totuși foarte mulți nu vor avea parte de iertarea păcatelor, cumpărată așa de scump, căci vor lăpăda darurile sfintei biserici: durerăa lui crește și mai tare.

Setea îl chină grozav de tot, și a cerut să-i dea ceva de beut, zicând, că i-e sete. Era la îndemână un vas plin cu oțet, pe care l'au pus soldații în isop, și i-l'au dus la gură. A luat oțetul, și-a apoi a zis: „Sfârșitu-s'a” (Ioan 19, 30). Apoi și-a plecat capul, și și-a dat sufletul Tatălui ceresc, cu cele din urmă cuvinte: „Părinte, în mâinile tale dau sufletul meu” (Luca 23, 46).

La vârsta de 33 de ani de viață pământească, s'au sfârșit chinurile lui Isus. S'a sfârșit și lucrul, ce trebuia să-l facă pentru mântuirea oamenilor, care acum e gata: fiecare om poate să-și mântuiască sufletul, numai să vrea. Ca unul, care și-a implinit bine datoria, Isus își încredințează sufletul iubitelui său Părinte, pe care l'a iubit așa de tare încât se sătura, când îi implinea voia.

De moartea lui Isus s'a știut nu numai pe muntele Capăținilor, ci și în alte părți. Pe când sufletul lui se pogora în Limb, unde așteptau dreptii venirea lui Isus, ca să vestească ace-

stora bucuria mântuirii: trupul lui arată mare putere. Catapeteasma, sau vâlul ce despărția locul cel mai sfânt din biserică de credincioși, cum e la noi iconostasul, s'a rupt în două, după cum sfârtici o hârtie, ca să arăți, că nu mai are nici o valoare. Prin aceasta s'a dovedit, că legea veche s'a sfârșit, și de acum numai credința lui Isus e bună. Toată natura și-a arătat jalea. Soarele s'a întunecat, pământul s'a cutremurat, pietrele s'au despicat și mulți sfinți au înviat, și s'au dus în Ierusalim de s'au arătat multora.

Capitanul roman, care era mai mare peste straja, ce păzia la răstignire, când a văzut liniștea pe fața lui Isus în clipe așa de grele, și că toată natura se zguduie, s'a cutremurat și el, și a mărturisit, că Isus nu a fost vinovat, ba mai mult: „Adevărat, Fiul lui Dumnezeu era acesta” (Mateiu 27, 54). Poporul, care era de față la priveala aceasta, după ce a văzut toate cele ce s'au întâmplat, și-a dat seamă, că a păcătuit greu când a cerut dela Pilat să-l răstignească, și acum, după ce Isus închisese ochii, cu multă părere de rău a plecat de acolo, bătându-și piepturile.

Era în Vineria mare, pe sfârșitul zilei. Lumea toată se strecoară cu incetul, și lângă cruce mai rămâne straja, Maica Domnului, câțiva apostoli, și niște muieri: Maria Magdalena, Maria lui Cleopa, sora Maicei Domnului și Salomea, mama sfântului Ioan Evanghelistul.

„Viața lui Isus”. Păr Dr. I. Bălan.

Pentru luminarea poporului.

„Astra” în ținutul Blajului.

În ziua de 23 Martie Părintele Ștefan Roșianu, directorul Despărțământului Blaj al Asociațiunii („Astra”) a chemat la o consfătuire pe toți acei oameni de carte din orașul nostru, cari cu dragă inimă făgăduiseră de mai înainte, să coboare prin satele din ținutul Târnavelor și să țină poporului cuvântări de învățatură și de luminare. Adică pe aceia, cari se legaseră de bună voie să țină „prelegeri populare” prin comune, în numele „Astreii”, al cărei scop e răspândirea cunoștințelor folositoare și întărirea neamului și a fării noastre prin puterea cărții și a bunelor deprinderi.

În această ședință oamenii de carte din Blaj au luat hotărâri foarte frumoase, cari credem că vor fi de cel mai mare folos pentru poporul nostru din ținutul Blajului. Miezul acestor hotărâri e, că, începând cu zilele de sărbătoare ale Paștilor apropiate, vor pleca din Blaj zece echipe (pălcuri) de cărturari, profesori, avocați, economi cu studii înalte, oameni de bancă și alți breslași ai învățaturii, cari vor aduna pe săteni la școală, în curtea bisericii, ori în alte locuri potrivite, și le vor ține cuvântări la înțeles, despre binefacerile cărții, despre economie, cooperative, tovărășii sătești, despre legi, despre năcazurile și lipsurile satelor noastre, și despre căile prin cari ele se pot ridica a bunăstare și la mai multă fericire.

În acestea cuvântări nu va fi vorbă nici de voturi, nici de politică. Ci ținta lor este ca poporul nostru să înțeleagă și mai mult decât până acuma, că satele prin nimic nu se pot feri mai curând decât prin o dreaptă împărțală între plug, cinste și lumină. „Astra” vrea să întărească poporul nostru prin păstrarea datinelor bune din bătrâni (ca portul național, cântecul românesc) prin încurajarea și îndrumarea hărniciei și prin învățatură. Iar pălcurile de cărturari din Blaj cari vor merge prin sate în duminicile și sărbătorile primăverii și ale verii din acest an, sunt slujbași ai Asociațiunii, slujbași fără altă plată și răsplata decât mulțumirea de-a fi putut face bine acelor, dintre cari au răsărit și dânsii. Deci așa să-i primească oamenii, ca pe unii, cari nu ale sale le caută, nu cer nici voturi, nici chilipiruri, decât frăție, ascultare și inimi curate.

Conferențierii dela Blaj vor face totodată și strigare către săteni să se încrie membri la „Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului român” al cărei președinte de onoare este însuși Majestatea Sa preabunul nostru Rege Ferdinand, iar membrii în comitetul de conducere mitropolii amândoror bisericilor românești din părțile ardelenne. Cei cari se înscriu membri la „Astra” primesc în schimb un număr de cărți dintre celea mai folositoare, al căror preț întrece cu mult taxa de membru.

Iată lista conferențierilor și satelor, cari vor fi cercetate, după împrejurări, în duminicile și sărbătorile de după Paști, până spre Rusale și mai încolo:

Bucerdea grănoasă, Cisteiul românesc și Obreja: Păr. Ștefan Roșianu, Păr. Iosif Bucur și d. inginer Marcu.

Făget, Chesler, Tăuni, Crăciunelul de sus: Dl. consilier agricol Ioan Maior, Păr. Dumitru Boar și Păr. Dr. Vasile Aftene, prof. de teologie.

Sâncel, Iclod, Spini, Pânade, Șona: Dr. Coriolan Suelu, profesor, Dr. Traian Denghel, primpretor și Dr. Zaharie Boilă, avocat.

Hususău, Lunca, Lodroman, Glogoveț: Profesorii Alexandru Lupeanu-Melin, Ioan Pop-Câmpeanu și Laurean Puia.

Roșia, Tău, Ohaba, Biseni: Dr. Ioan Bianu, avocat, Dr. Augustin Popa și Teodor Pădurean, profesori.

Bia, Bălcaciu, Sânmiclăuș, Valea Sasului: Dr. Augustin Frățilă și profesorii Octavian Moldorcea și Ioan Pop-Zăicani.

Crăciunelul de jos, Tiur, Ciufud, Veza: Prof. Simion Ghizdavu, Toma Cocișiu și Nicolae Țarină.

Cenade, Sorostin, Broșteni: Traian German, directorul liceului de fete, prof. Eugen Bucur și Păr. Vasile Moldovan.

Țapu, Micăsasa, Broșteni: Prof. Iuliu Maior, Ștefan Pop, și Vasile Elecheș, contabil.

Spălac, Cergăul mare, Cergăul mic, Lupu: Augustin Caliani, directorul liceului de băieți, Liviu Racoșan, secretar mitropolitan și medicul Dr. Alexandru Măcelar.

Duminicile și sărbătorile în cari merg conferențierii în comunele înșirate se vor aduce la cunoștința onorațiilor preoți cu cel puțin câteva zile înainte, ca poporul să fie vestit la timp.

Bunătașile pământului.

Funinginea

e tot cărbune și încă foarte fin. Se formează prin arderea necompletă a lemnului, cărbunilor, rășinilor, terpeninelor. Tot firul de funingine e o particică, mai mare ori mai mică, de cărbune.

Sunt cazuri, când industria anume produce funingine, mai ales din terebentine, rășini și din alte substanțe potrivite. Cerneala de tipar se face din funingine. Creioanele de desen se fac din funingine amestecată cu lut. Tușul se face din funinginea fină a unor materii aromatice, adică bine mirositoare, din China.

Totuș, nu ne tocmai place, când lămpile noastre fumegă; când lemnele puse pe foc fumegă și nu ard cum e legea: dând mai multă funingine și aer greu decât lumină și căldură. Și numai decât ne cugetăm la „regularea arderei”, ba feștilă mai bună, ba perfecționarea, ba îmbunătățirea cuptoarelor. Să dea căldură cât de multă cu material cât de puțin.

Cam așa socotia și Râpa, vestitul ciurar din Suferefrig, când a mers la negustorul de camnițe (sobe). Negustorul i-a arătat tot lucruri nouă.

— Vezi, zice el, astea dau multă căldură și nu-ți trebuie nici pe jumătate atâtea lemne ca la altele.

— Aoleo, adaogă Râpa, sărind tot sus de bucurie. Imi cumpăr două de astea și atunci numi trebuie nici un lemn.

Dar funinginea are multe întrebunțări în fizică și chiar în medicină. Prin analiză s'a găsit, că este compusă nu numai din cărbune, ci și din fenol, creozot, guiacol, precum și din o esență anumită *absolindă*, ce conține mult azot și cu care s'au făcut încercări pentru vindecarea ofticeii. (Dar aceste încercări nu au izbutit).

Cărnurile de porc s'ar păstra foarte anevoios, dacă nu le-am „pune la fum”.

Oasele animalelor constau mai ales din calcium (var), fosfor și cărbune. Sunt de mare folos în fabricile de zahăr, unde se fierb mai întâiu într'un cazan mare pentru a se curăți de pelițe, de resturi de carne. Se scot. Se uscă. Se pun în alte zase de fier. Se închid. Vasele se înfierbântă. După câțva timp nu rămâne din oase decât scrum și cenușă, adică o pulbere

de cărbune amestecată cu farfat de calciu. Farfatul de calciu se poate înlătura prin spălare cu apă tare și ne dă un îngrășământ (guanoiu) artificial foarte căutat în agricultură. Rămâne pulberea de cărbune, cu care se decolorează și se curăță zama dulce din sfeclă.

Vom ști, prin urmare, că nu din „oase de câne” se face zahărul — cum cred și astăzi mulți oameni, cari prind de veste, că fabricile de zahăr cumpără tot felul de oase.

Antracitul

e un cărbune foarte tare indelat, prețios. Se găsește în Wales (Anglia) și chiar în țara noastră, pe la Schela, în județul Gorj. Dă mare căldură, dar cuptoarele, în cari se arde, trebuie să aibă curent foarte bun.

Cel mai răspândit este însă:

Cărbunele de piatră sau huila, un cărbune mai nou și mai slab decât antracitul, fiind amestecat cu mai multe materii gudroase și asfaltoare sau bituminoase. E de culoare neagră, lucie. La noi se exploatează pe la Oravița și în valea Jiului.

Pe valea Jiului exploatarea terenurilor de cărbune s'a început prin 1844—47 de către frații Maderspach. În 1896 minele au ajuns în proprietatea Societății Miniere dela Salgătorjă. Astăzi au trecut în proprietatea altor societăți cu capital în mare parte românesc („Banca Românească”, „Albina” și alte bănci) și în proprietatea statului.

Basenul de cărbuni se întinde pe hotarele comunelor Petrița, Petroșeni, Livăzeni, Bărbăteni, Iscroni, Vulcan, Lupeni și Uricani, având vr'o 45 km. în lungime și 4—9 km. în lățime. Cantitatea cărbunilor scoși an de an se urea la 40000 de vagoane și zilnic se expediază câte 200 vagoane în toate părțile țării.

Lignitul

e cărbune și mai proaspăt. Se cunoaște țesătura lemnului din care s'a format și care nu s'a carbonizat deplin.

Turfa

e un cărbune, care se formează așa zicând sub ochii noștri, din plante cari sunt înămolite, astupate de noroiu, prin cele bălți și mlaștini.

În strinsă legătură cu cărbunii stă

Păcura sau țiteiul,

din care se extrage benzina, petrolul, șteari și alte materii mai prețioase decât aurul și argintul. Țări bogate nu sunt tocmai acele, în cari se află aur și argint, ci mai de grabă țările, în cari se află mult cărbune, multă păcură — cari aduc ele aur în țară, cu vagoanele. Mașinile și motoarele nu le poți pune în mișcare cu aur și cu argint. Dar ian dă-le jeratec de cărbuni, ori benzina: vei auzi îndată cum bubuie și sforăie și vei vedea cum o iau la sântătoare ca niște stafii...

GAVRIL TODICĂ

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	8 Lei 75
1 liră sterlină	1160 "
1 dolar	239 "
1 franc elvețian	46 "
1 liră italiană	9 "
1 franc belgian	9 "
1 coroană cehoslovacă se plătește	7 "
1 zlot polonez se plătește cu	32 "
1 dinar se plătește cu	4 "
1 leva	1 "
1 marcă aur se plătește	57 "
100 coroane ungare se plătesc cu	— "

Știrile Săptămânii.

Binecuvântare cerească. Soția dlui învățător Iuliu Todoran din Bia a dat naștere, în ziua de 10 Martie la trei gemeni, toți trei feciori și bine dezvoltăți, fiecare de câte trei kilograme. Atât mama cât și copiii sunt deplin sănătoși. Iată și numele celor trei voinici: Romul, Remus și Dorin. Dorim sănătate deplină părinților mai întâiu și apoi voinicilor!

Căsătorie de cinci minute. Că cât de departe au ajuns Americanii în batjocorirea sfinței taine a căsătoriei, se vede foarte bine din următoarea întâmplare. Dșoara Leah Arnold din America s'a logodit cu un englez. I-a pus însă condiția să-și câștige cetățenia americană. După ce s'au cununat în cea mai frumoasă biserică a orașului San Francisco și tocmai ieșeau, braț la braț, din biserică, mireasa i a spus mirelui: „Ei, vezi, cât e de bine a fi American?” Englezul i-a răspuns, că n'are la sine hărțile de lipsă pentru a putea cere încetățenirea, și că din capul locului nici n'o voiește aceasta. Tânăra americană și-a desfăcut brațul din al mirelui, s'a așezat într'un automobil, l-a părăsit numai decât și i-a intentat proces de divorț.

Cel mai mare vapor francez. Zilele trecute a fost slobozit pe apă cel mai mare vapor francez, care poate duce o greutate de 480 de tone (tona — 1000 kilograme) și este de 240 metri de lung.

Proces interesant. În 1914, când l-au omorât Sârbii pe Ferdinand, moștenitorul de tron al Austro-Ungariei, medicul Dr. Kaunitz din Sarajevo a fost însărcinat să-l înbalzameze pe mort, adică să-i ungă trupul cu anumite uleiuri, cari îl feresc de putrejunie. Dr. Kaunitz n'a primit pentru aceasta nici o răsplată. Acuma doctorul l-a părăsit pe fiul cel mai mare al fostului moștenitor de tron, cerând să-i plătească suma de 20 de mii de coroane cehoslovace. Procesul s'a ținut la Praga, iară judecătoria a aflat cererea medicului de îndreptățită și l-a judecat pe Max de Hohenberg, feciorul lui Ferdinand, la o răsplată de 10 mii de coroane cehoslovace.

Mare nenorocire de tren. De astădată n'am fost noi nenorociți ci Americanii. Un tren s'a nenorocit adică lângă orașul San-Jose, omorând 248 și rănind alte câteva sute de oameni.

S'au închis universitățile. Universitatea din București și Iași a fost închisă în urma grevei studenților. Cea din Cluj și Cernăuți a rămas deschisă, fiindcă aici n'au făcut grevă studenții.

Iarăși tifos exantematic. Groaznica boală care este tifosul exantematic și care este răspândită mai cu seamă de păduchi, se întinde grozav în județul Galați. Cele dintăiu cazuri s'au întâmplat în temnița din acel oraș, unde statul nu s'a îngrijit ca robii să aibă schimburi și curățenie. Acuma se întinde și în județ.

Zăpadă prin munți. Frigul cel mare din zilele din urmă a adus și zăpadă, ori poate întors, zăpada a adus frigul. Fapt e, că în munți a nins deabinelea și că în unele părți zăpada e de câte un jumătate de metru.

Sfârșitul războaielor. Un învățat german a aflat, după mai multe cercetări, niște raze, numite catodice, cu ajutorul cărora poți aprinde pravul de pușcă dela o depărtare de câțiva kilometri. Mai poți apoi omori oameni și animale, când vrei și câte vrei. Învățul a și făcut încercări și a omorât cu ajutorul ace-

stor raze cinci vite și mai multe păsări, apoi a aprins o ladă de muniții. Președintele Germaniei, mareșalul Hindenburg, a dat 5 mii de mărci aur descoperitorului.

Dacă aceste raze se vor desăvârși, războaiele vor fi zădărnice și lumea va putea fi fericită, că va scăpa de cea mai mare pacoste a lumii.

Un măcelar încearcă să vândă hoit. În urma unei înștiințări veterinarul și controlorul orașului Brăila s'au prezentat la măcelarul Mihăilescu, care toamai atuncia tăia hoitul unui porc și-l acăța pe cuiele din măcelărie. Se înțelege, că măcelarul își va lua răsplata.

Ungurii nu-și incap în plele. De câțeva vreme ungerii din Budapesta și-au chiar pierdut mințile. Ei au început a ținea tot felul de vorbiri împotriva țării noastre, vorbiri pe cari le îndreaptă către Ungurii din Ardeal, și în cari le spun acestora că nu peste mult România se va prăbuși în păcatele sale, iară ei Budapeștii vor veni și vor cuprinde cu armele Ardealul. Aceste vorbiri se pot auzi și la noi prin telefonia fără fir.

Un fiu își omoară pe tatăl său. Băiatul Nicolae Pisarciuc din Cosernița, județul Orhei, Basarabia, a umblat cu revolverul tatălui său. Din nebgare de seamă arma a luat foc și a ucis pe tatăl nefericitului băiat.

Se surpă malurile orașului Constanța. În noaptea de 16 spre 17 Martie malurile dinspre miazănoapte-apus ale orașului Constanța au început a se surpa în mare. Tot atunci pământul din strada Marcu Aureliu s'a slobozit cu 30—40 centimetri, pe o întindere de 500 de metri.

Atentat contra prințului moștenitor al Angliei și contra primului ministru. În ziua de 18 Martie mai mulți necunoscuți au aruncat o mașină de produs gaze cari se aprind în ferestrele unui restaurant, unde se afla prințul moștenitor al Angliei. În aceeași zi un necunoscut a aruncat o bombă în sala unde era la un banchet primul ministru Baldwin al Angliei. Amândoi au rămas din norocire neatinși.

A murit Brussilow. Cine nu-și aduce aminte de marele general rus Brussilow, care în marele războiu din 1914—1918 a bătut mai de multeori armatele austroungare. Brussilow a trecut după revoluție în partidul comunist și a fost în serviciul bolșevicilor. Gazetele rusești aduc acuma știrea că marele general Brussilow a încetat din viață.

Mare cutrămur de pământ. Un mare cutrămur de pământ a nimicit în insula Castello Italia 70 de case, a omorât un om și a rănit pe trei.

30 de ani dela inventarea cinematografului. În ziua de 17 Aprilie s'au împlinit 30 de ani de când a fost inventat cinematograful de către frații Lumière din Paris. Cu acest prilej pe casa acestor frați s'a pus o tablă de aducere aminte.

O mamă — fără sălbatecă. Maria Grin din Dăngeni, județul Bălți, năcăjită că un copilăș al ei Ion, de opt luni, plângea într'una, l-a prins și l-a aruncat în cuptor, în pâlăiala focului. La țipetele nefericitului copilăș au alergat două vecine, cari nu l-au mai putut scăpa. Bietul copilăș a ars de viu, în văzul mamei sale.

Iarăș beția. Gh. Nicoară din Armășoia, de lângă Vazlui, s'a dus la oraș, unde s'a îmbetat. Venind către casă, noaptea târziu, a căzut în râul Racova și s'a înecat.

Cum să între doamnele în biserică. Episcopul catolic din Linz (Cehoslovacia) a dat o pastorală prin care oprește pe femeile din eparhia sa, ca să între în biserică, îmbrăcate în haine moderne.

El cere ca doamnele și domnișoarele să între în biserică îmbrăcate cinstit, cu rochii încheiate până la gât și cu brațele acoperite.

Rochiile moderne, făcute din stofă străvezie, și cari lasă să se vadă pieptul, spatele și brațele goale, n'au ce căuta în biserică, iar pe acelea cari poartă asemenea vesminte le numește *femei lipsite de simțul rușinei*.

Mai adaugă apoi episcopul că în biserică nu se cuvine ca femeile să se stropească așa de tare cu parfum, încât parfumul să miroase mai tare decât tămâia.

Nici grecii nu glumesc. Am arătat într'unul din numerii trecuți, că guvernul grecesc a adus o lege, care poruncește ca femeile să nu aibă rochiile mai scurte de 15 centimetri dela pământ, altfel sunt pedepsite cu temniță. Mai zilele trecute câteva americane au voit să meargă în Grecia pentruca să vadă vechiturile de acolo. Când erau însă gata de intrare, poliția le-a oprit, poruncindu-le să-și achețe încă 20 de centimetri de stofă la haină.

Un nebun ucide șase persoane. Într'un oraș din America un om cuprins de nebunie a început să alerge pe străzi, trăgând cu revolverul. După ce a ucis cinci femei și un bărbat, a încercat să fugă cu automobilul. Fiind urmărit cu alt automobil de polițiști, a cărnit cu automobilul său spre o prăpastie, unde a murit, iară automobilul i s'a stricat.

Copilă arsă de vie. Femeia Sultana Roda din Brăila, mergând la piață să facă niște cumpărături, a încuiat în casă pe doi copii, unul de 5 și altul de 3 ani. La întoarcere, după ce deschise ușa, văzu cu groază, cum copilășii Anica, de 3 ani, era învăluită într'un nor de fum. După câteva clipe hainele se aprinseseră și, cu toate ajutoarele date, fetița a ars de vie.

Americanii nu glumesc. În America nu se poate bea nici un fel de alcool, nici țuică (vinars), nici vin, nici bere. Numai doctorii au dreptul să prescrie ca leac beutura. Poliția americană însă a pus mâna pe 25 de doctori cari au prescris prea multă beutura pe seama unor bolnavi prefăcuți. Acuma vor răspunde despre fapta lor în fața judecătorei.

A sosit acasă dl Iorga. Joi dimineață a sosit acasă din străinătate dl profesor Iorga. La gară l-au așteptat peste 1000 de membri ai partidului național, în frunte cu toți fruntașii. Dl Iorga s'a sărutat cu dl Iuliu Maniu și C. Argetoianu.

Cum umblă vremea

În Europa. În părțile de miază noapte vremea încă e tot friguroasă, iar la miază zi căldura a crescut. În nordul Rusiei termometrul arată 21 grade sub zero, iar în sudul Italiei și în Grecia este peste 14 grade căldură.

În România. A ploat în toată țara. La miază noapte și răsărit a căzut și lapoviță. Vânt bate din spre miază noapte răsărit. Pe țărmul Mării Negre vântul a fost puternic. Temperatura a scăzut puțin. La Turnul Severin termometrul arată 4 grade căldură, iar prin Maramurăș frigul este de 1 grad sub zero. Pe aici în timpul nopții a fost și îngheț mai slab.

Să prevadă cerul mai mult acoperit cu nori și ploi mai mărunte, pe unele locuri și lapoviță. Vreme rece și vânt dela miază noapte.

Cunoștințe folositoare.

Ingrijirea vițelilor

Vacile se țin nu numai pentru viței ci și pentru laptele pe care-l dau. Din cauza aceasta vițelul nu e lăsat să sugă tot laptele, cum sugă și pildă mănzul, ci o parte din lapte se mulge pentru hrana omului. De aceea vițelii, încă de la naștere, după fătare, se depărtează de mamele lor.

Pentru ca vițelii să poată sta mai bine, trebuie să se facă în grajd o despărțitură pentru vițelii. Despărțitura trebuie să fie largă și vițelii nu-i legăm, ci îi lășăm să se miște în voie. Dacă vițelul se ține legat la iesle, lângă mama lui, nu e bine, că vițelul nu crește și nu se desvoaltă bine.

Vițelul încă trebuie să facă mișcare, căci mișcarea îi ajută să crească și îl face să fie sănătos și vesel. Zilnic trebuie scos afară la aer curat.

Și vițelii trebuie curățiți, de aceea în fiecare zi să tragem cu peria pe ei, pentru ca pielea să le fie totdeauna curată.

Hrănirea vițelilor trebuie făcută cu grijă. Mai bine e dacă nu lășăm vițelii să sugă ei de la mama lor, ci îi hrănim cu lapte din găleată. Acest mijloc de hrănire a vițelilor este folosit în toate țările străine în cari să țin vaci pentru lapte.

Vor zice unii, că e greu să obicinuiești vițelul să bea laptele din găleată. Nu e greu și vițelul se obicinuește repede. Ca să-l învățăm, băgăm la început mâna în găleata cu lapte și scoatem un deget afară, pe care vițelul îl apucă și sugă ca și din țita mamei. Mai târziu tragem degetul tot mai la fund în găleată, așa că vițelul se obicinuește să bea singur din găleată.

În chipul acesta totdeauna știm, cât lapte bea vițelul și îi dăm numai atâta cât îi trebuie. Întărcarea vițelilor încă se poate face mai ușor și mai repede.

De aceea vițelul îndată după fătare, nu-l lășăm să sugă și totdeauna îl ducem la vacă numai ca să fie lins. Fiecărui vițel numai după 2—3 ore de la fătare i se dă să bea corasta. Golirea ugerului vacii încă se face treptat. Numai după 12 ore de la fătare se mulge ugerul pe deplin.

În celea dintâi patru săptămâni îi dăm vițelului laptele întreg, iar după patru săptămâni amestecăm laptele cu apă. Pe vreme ce crește vițelul, sporim într'una apa iar laptele îl înlocuim cu fân și grăunțe.

Cantitatea de lapte, ce trebuie dată vițelului, este în ziua întâi 1—1½ kg. lapte. În săptămâna întâi sporim porția până la 3½—4 kg. la zi. Porția aceasta o dăm vițelului în 4 mâncări pe zi. În săptămâna a doua ridicăm porția la 5—6 kg. și o împărțim în 3 mâncări pe zi. În săptămâna a treia și a patra urcăm porția la 6—7 kg. la zi și o dăm tot în 3 mâncări, dimineața, la amiază și seara.

Încă din săptămâna a patra începem să dăm vițelului și fân și puțin ovăș zdrobit sau făină de turte de in.

Ovășul este cea mai bună hrană pentru vițelii tineri. E bună și muiala de făină de porumb sau țărățe.

Dela vrâsta de 9 luni se poate reduce cantitatea de grăunțe, iar muială, și se dă mai mult fân.

Unii crescători de vite, dacă vreau să aibă taurasi foarte buni, nu mulg vacile, ci poartă vițelii la pășune cu mamele lor și sug tot laptele. Pentru acești taurasi când sunt de un an și jumătate se plătește azi câte 100,000—200,000 lei. Așa că e plătit cu vârf laptele pe care l'a supt într'o vară.

FEL DE FEL

Să alegem semințele pentru sămănat. Cu cât o sământă este mai bună și mai aleasă, cu atât încolțește mai repede, iar planta răsărită din ea este puternică și rodește mult.

S'au făcut și cercetări și s'a aflat, că acela care își alege semințe pentru sămănat are rod din belșug și de calitate foarte bună, precând acela care sămăntă sământă nealeasă este adeseori păgubit.

Astfel la *porumb*: sământă nealeasă a dat 20 hectolitri la hectar, iar cu același soi de porumb dar ales s'a căpătat 30—32 hectolitri la hectar.

Grâul neales a dat 2200 kg. grăunțe cu greutatea unui hectolitr 76 kg., pe când grâul ales a dat 3000 kg. cu greutate de 78 kg. hectolitrul.

Așadară grâul ales bine, dă cu 25—28 la sută mai mare folos și cu 2—3 kg. mai greu hectolitrul decât grâul neales.

Săcara aleasă dă cu 40 la sută mai mare recoaltă decât cea nealeasă.

Ovășul căpătat din sământă nealeasă este 28 hectolitri la hectar și 45 kg. greutatea hectolitră, pe când rodul de ovăș dobândit din sământă aleasă este de 50 hectolitri la hectar și 51 kg. greutatea hectolitră.

Luând în seamă acestea deosebiri, ori cine poate judeca ce fel de sământă e mai bine să sămăntăm.

Gunoirea fânățelor. Pentru ca iarba să crească bine și să avem un fân bun, fânățele încă trebuie gunoite. Unde pământul e bun, și iarba se face bine. Unde însă pământul e mai slab și mai sărac în sucuri hrănitore, iarba rămâne mică, rară și fânul va fi puțin. Ca să îngrășăm și fânățele mai slabe întrebuițăm gunoi.

Gunoitul de grajd nu-i prea potrivit, fiindcă rămâne de asupra și ne împiedecă la strângerea fânului. Se amestecă și prin fân și îi dă un miros neplăcut pentru vite.

Pentru gunoirea fânățelor e mai bun udul dela vite, pe care cei mai mulți gospodari îl lasă să se scurgă pe drum ca ceva netrebuincios.

Gunoirea cu udul dela vite este cât se poate de ușoară. Fiind udul prea tare, ca să nu ardă ierburile, e bine să se mestece îndoit cu apă.

Cel mai bun timp pentru gunoirea cu udul dela vite este iarna când încă este zăpadă. Atunci nu mai trebuie îndoit cu apă, fiindcă mestecându-se cu apa din zăpada ce se topește până ce ajunge la iarba își pierde din tărie.

Leac pentru stărpirea omizilor. Cei mai mari dușmani ai pomilor sunt omizile. Atacă mugurii, atacă frunzele și florile și pomii se prăpădesc. Pentru stărpirea omizilor se întrebuițează totfelii de mijloace: se taie crengile, pe cari se află ouă de omizi și se ard; se ung crengile cu petrol sau cu unt de lemn și omizile cad jos, de unde le adunăm și le ardem.

Se obicinuește a se lega trunchiul pomului și cu o cârpă înmuiată în petrol. În chipul acesta omizile cari ar vrea să se urce în pom, nu pot ajunge până la crengi și cad jos.

Dacă nici prin acestea mijloace nu putem scăpa pomii de omizi, atunci încercăm următorul leac: luăm opt cupe de funingină și le topim în patru vedre de apă. Cu amestecul acesta stropim bine pomul atins de omizi. Toate omizile vor cădea jos și se vor prăpădi.

Oii ce muncă pentru stărpirea omizilor trebuie făcută din vreme. Orice întârziere ne aduce pagube foarte mari.

Ținerea plină a buților cu vin. Vinul pe care îl păstrăm în bute, cu timpul scade. Pricina este evaporarea vinului prin pereții buții. Scăzând vinul din bute se desvoaltă cu ușurință tot felii de boli și vinul se strică. Celea mai însemnate boli, cari se ivesc din cauza golului din bute sunt *mucesala* și *oțelirea*.

Dacă însă ținem buțile totdeauna pline, bolile nu se ivesc și vinul nu se strică.

Umplutul buților se face odată pe săptămână cu vin sănătos și curat. E bine ca toțelul prin care turnăm vinul să fie provăzut cu cep, ca astfel se putem regula turnarea vinului și să nu se verse pe bute. Dopul să fie astfel făcut, încât să intre numai cât este grosimea doagei.

Când umplem buți cu vin vechi, se întrebuițăm vin de aceeași vechime și calitate, pentru ca să nu stricăm calitatea bună pe care și-a căpătat-o viuul în timpul învechirii.

Buțile pe dinafară să le curățăm regulat cu o cârpă uscată, iar dacă pe vre-o doagă s'a făcut mucegai, să ștergem cu o soluție de *metabisulfid de potasiu* din farmacie. Se pun 10 grame într'un litru de apă.

Cați străini sunt în Franța. Ca și la noi așa și în Franța, străinii sunt foarte mulți. Numărul lor se urcă azi la 2.845.000. Mai mulți sunt italienii și anume 807.000. Spanioli sunt 467.000, belgieni 460.000, polonezi 319.000, englezi 84.000, germani 60.000 și americani 50.000. Restul alte neamuri.

Dintre toți străinii, mai ales germanii înaintează comerțul francez. Mai multe mii de germani se ocupă numai cu vânzarea produselor Germaniei în Franța.

Ingrijirea pădurilor în Franța și la noi. Franța are azi peste 10.000.000 Ha păduri. Din acestea 1.400.000 Ha. sunt ale statului, iar restul ale particularilor. Tăierea pădurilor se face cu multă grijă. Se taie după anumită rânduială și nici când nu se taie tufșurile, ori vâstarii tineri. Peste tot locul prin păduri sunt drumuri bune, așa că lemnele din pădure se pot scoate cu ușurință, fără să se distrugă alți arbori.

La noi pădurile se taie fără nici o socoteală. Adeseori în 10—20 ani se taie o pădure frumoasă, seculară de 3—5 mii hectare. Și trebuie să aștepti 100 ani și mai bine, pentru ca s'o poți tăia din nou. Din pricina aceasta munții ajung despăduriți, se formează torenți de apă, cari prăpădesc tot ce găsesc în cale. Seceta crește într'una și dacă nu luăm măsurile de lipsă în 40—50 ani ajungem acolo unde a ajuns Spania din cauza despăduririi munților.

Răscumpărarea liniilor ferate particulare din Ardeal. Liniile ferate în lungime de 11.192 km. cari astăzi sunt administrate de căile ferate de stat, nu sunt toate proprietatea Statului. Sunt 47 de societăți, cari au în România 4380 km. căi ferate și anume în Vechiul Regat sunt 224 km, în Bucovina 575 km. în Basarabia 290 km. și în Ardeal 3291 km. Capitalul acestor societăți este cam 500.000.000 coroane dinainte de război.

Societățile din Ardeal au avut cu totul 17 linii ferate. Anume: Nasăud, Jibot-Cugir, Huedin-Călățele, Jebel-Liebling, Ardealul de sus, Timișoara-Buzias, Timișoara-Lipova-Rodna, Turda-Câmpeni-Abrud, Valea Vișeuului, Jibou-Baia Mare, Satu Mare-Baia Mare, Caransebeș-Hațeg, Târnava mică, Murășturda, Sătmărene Ualte, Sude-orientale și Jibel-Ciacova-Boca.

În urma înțelegerilor făcute la București cu societățile respective, Statul român răscumpără aceste căi ferate, cari acum devin

proprietatea Statului. Statul plătește 110,783.000 coroane dinainte de războiu, socotind 100 cor. pe prețul de 14 franci elvețieni. Plata va fi făcută în 40 ani și va purta o dobândă de 5 la sută plătită în 2 rate anuale.

Cuib de comuniști la Târgu Mureș.

Oamenii siguranței (poliției) din Târgu Mureș de-o bucată de vreme au băgat de seamă, că în acel oraș se împart adeseori tipărituri comuniste (indemnătoare la răscoală). Ba au mai simțit și că, undeva spre vîi, se furiză seară de seară de cei cu căciulile înfundate pe ochi, care se păzesc tare să nu fie văzuți de sergenți. Pornind după acestea semne, detectivii au nimerit în via ungurului Tordai Feri, în casa căruia au dat peste-o bandă de comuniști. În casa lui Tordai aceștia aveau tipografie, telegrafie fără fir și telefoane. Și o mulțime de tipărituri bolșevice. Ungurul Tordai spune că el nu știa ce fel de oameni sunt chiriașii lui cari îi plăteau foarte bine locuința. Și mai spune, că chiriașii lui sunt tot unguri, cari nu ieșiau decât noaptea din casă, iar ziua lucrau de zor la tipografie și la telegrafia fără fir. Căpetenia comuniștilor dela Târgu Mureș este unu cu numele *Dombrădi*, având vre-o 18—20 de tovarăși. Toți aceștia au fost ferecați în lanțuri și puși la umbră, unde îi păzesc cu mare grijă.

Poliția din Târgu Mureș zice că prin lovitura din via lui Tordai Feri a fost descoperit un foarte primejdios cuib de bolșevici.

Cărți nouă.

Noul Catalog de ziare Rudolf Mosse.

Primum Catalogul gazetelor din România, ediția adoua, pe anul 1926, al Agenției de publicitate Rudolf Mosse S. A. din București. Prin aceasta, pomenita agenție dovedește că tinde să pună în fața de an la îndemna vieții noastre economice o lucrare care corespunde unei reale nevoi. Dezvoltarea economică a României este strâns legată de publicitatea prin gazetă. Comerțul și industria țării noastre nu se mai pot lipsi de puternicul lor ajutor, care este presa.

A fi bine informat asupra fiecărui ziar sau a fiecărei reviste, asupra prețurilor de publicitate, asupra mărimii paginilor și a coloanelor, în fine: a avea o vedere generală asupra întregii prese românești, cu toate datele absolut necesare pentru facerea reclamelor, este de mare folos, — ceea ce oferă cu prisosință Catalogul de presă Rudolf Mosse.

Fără să mai vorbim și de contribuția lui la dezvoltarea presei, ținem să accentuăm în primul rând că acest Catalog este de o remarcabilă valoare pentru comerțul și industria noastră. Catalogul presei din România și Agenției de Publicitate Rudolf Mosse dovedește că, înainte de orice alt fel de reclamă, publicitatea prin presă este cu adevărat ducătoare la scop.

Suntem în postul mare

când fiecare creștin se gândește înainte de toate la mântuirea sufletului. Aceasta trebuie să fie cel dintâi gând al oamenilor cinstiți și de omenie.

Pentru ajungerea acestui scop e foarte bine dacă cetim cărți de cuprins religios, cari ne arată calea spre pocăință. Foarte potrivite pentru aceasta sunt:

„Cărțile Bunului Creștin”,

scrise de păr. profesor Iuliu Maior, pe înțelesul tuturor, întrefesute cu pilde și asemănări din Sfânta Scriptură, din scrierile sfinților Părinți și din viața de toate zilele. Aceste cărțicele sunt menite să fie cetite de toată lumea, dar mai cu seamă de *plugarul nostru*, care este talpa țării, și care, prin ele, se va alipi tot mai mult de

Dumnezeu și de biserică, de aceste izvoare dă-tătoare de viață.

În „Cărțile Bunului Creștin”, veți afla mângâierea în năcașuri și nefericiri, îmbărbătare în lupta grea a vieții, întărirea în desnădejde și îndrumare bună și sigură în clipitele de îndoială.

„Cărțile Bunului Creștin” cuprind câte 64 pagini și sunt foarte ieftine, așa că le poate cumpăra și cel mai sărac om.

Până acum au apărut 5 cărțicele, și anume:

Nr. 1. Despre păcat (nu mai este, dar la cerere o veți tipări a doua oară).

Nr. 2. Fiți desăvârșiți costă 5 lei.

Nr. 3. Bolșevicii și biserică (nu mai sunt decât puține exemplare) prețul 5 lei.

Nr. 4. Darul lui Dumnezeu prețul 5 lei.

Nr. 5. Adevărata fericiție prețul 6 lei.

Cereți-le dela *„Librăria Seminarială din Blaj”*, adăugând și 50 de bani pentru postă.

Nici un creștin să nu intre în postul mare fără de a ceti „Cărțile Bunului Creștin”!

Poșta gazetei.

Vasile Graur, P. B. — Am primit 270 Lei. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1926.

George Cainar, N. — Am primit Lei 210.— din cari am trecut pe 1925 Lei 60.— pe 1926 Lei 150.— Mai restăți încă 10 Lei pe 1925.

Vasile Abușan, Gh. — Am primit Lei 150.— Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1926.

Ioan Mara. C.-I. — Am primit Lei 80.—

Abonații noștri când nu primesc vre-un număr de gazetă, să ne înștiințeze numai decât prin câte-o cartă postală, să le umblăm în rând, să le meargă, că noi nu vrem să păgubim pe nimenia. Reclamațiile, cari vin însă mai târziu ca 14 zile dela neprimirea vreunui număr, nu le mai putem lua în socotintă!

Redactor responsabil IULIU MAIOR

Cărți bisericești.

	Lei.
Apostolul, sau faptele și epistolele ss. Apostoli f. 4., leg. în piele	320—
Evangelia dela s. liturgie și inserat din ziua întâie a învierii Domnului Hristos, în 7 limbi,	30—
Euhologiu, leg. în pânză	220—
Liturgier, leg. în pânză	220—
Orologier, leg. în pânză	220—
Octoih mic, 80 leg. simplu	75—
Pentecostarmic, 80 leg. simplu	75—
Octoih și Pentecostar, legat într-una	120—
Prohodul Domnului, Nostru Isus Hristos	10—
Antologion sau Mineiul, care cuprinde în sine slujbele dumnezeieștilor sărbători, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale sfinților peste an după rânduiala bisericii răsăritului de legea grecească,	
Tomul I. leg. cu călcăiu de piele	540—
Tomul II. III. leg. > > >	700—
Evangelia, leg. > > >	450—
Psaltire, broș., simplă	75—
Trilod, cu călcăiu de piele	380—
Rânduiala sf. Ungerii, carea se cântă de un preot	2—
Strajnic, ciril, legat	80—

Cărți de școală primară.

Dela Librăria Seminarială din Blaj se pot comanda următoarele cărți de școală primară cari cu toată scumpetea de azi nu li-a crescut prețurile, rămânând la cele vechi:

1. „Abecedar” Precup-Cocișiu Nr. de a. 1011—1924. Lei 6—
2. „Cetirea” cl. II. de T. Cocișiu Nr. de a. 1096—1924. > 4—
3. „Cetirea” cl. III. de T. Cocișiu Nr. de a. 1096—1924. > 8—
4. „Cetirea” cl. IV. de T. Cocișiu Nr. de a. 1096—1924. > 11—

Cine dorește

marfă bună, să ceteze cu încredere depozitul de piele a lui **IOAN BLAGA** din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari

Prețuri scăzute! — Marfă bună!

(111) 1—?

5 % mare reducere 5 %

MAGAZIN ROMÂNESC SIBIENESC HOZA și MARCU

Aducem la cunoștință Onor. Public că ne-a sosit un mare transport de mărfuri pentru orice sezon precum:

Stofe engleze pentru dame și domni; stofe de lână pentru uniformă de fete și băieți și pentru orice îmbrăcăminte.

Mare asortiment de mărfuri din Cehoslovacia:

Zefire, delinuri, satinuri, toate colorile. Barehetoșitoane, pânzeturii, pânză de ceareafuri, gra, del, schirting, perdele, basmale cu și fără ciucuri, ciorapi pentru dame și domni și patent pentru copii, gulere, cravate, cămăși, pălării, căciuli, ghetă din cea mai renumită fabrică „Derby”. Plapume confecționate în țară, orice calitate.

Mare alegere în haine gata pentru dame, domni, fete și băieți:

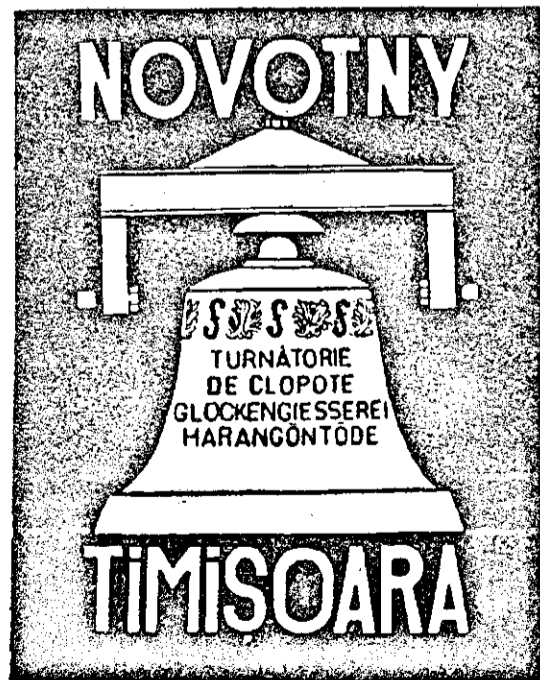
tricotaje pentru dame și domni, tricouri de orice mărime și calitate. Chipiuri pentru eleve și elevi calitate superioară. Bucata Lei 120.

Totodată facem cunoscut că la orice mărfuri cumpărate pentru eleve și elevi cu începere din 15 Octomvrie 1925 și pe tot timpul duratei școalelor, reducem, la o cumpărare până la 1000 Lei 5 % iar dela 1000 Lei în sus 10 %. Incercați și vă veți convinge de redusele prețuri și buna calitate a mărfurilor.

HOZA și MARCU

21—? (95) Blaj, Piața I. M. Clain 12.

10 % mare reducere 10 %

163 5-5

Frați sătoni gageta voastră este „UNIREA POPORULUI”, Blaj, jud. Târnava mică.

Casă de vânzare în Blaj

Casele din Str. Regina Maria nr. 215, în centrul oraşului, cu frontul la stradă, 8 camere, pivniţă şiulină de vară, foarte potrivite pentru comerţ sau birouri advocaţionale, se vând din mână liberă.

Informaţiuni la dl

Aron Ciungau, Blaj.

(146) 4-4.

Neputând să ne luam, în persoană, adio dela prietini şi cunoscuţi din Tractul Aiudului, prin aceasta le zicem: bun rămas!

Cergăul mare, 17 Martie 1926.
OLIMPIA şi AUREL PECULEA.

(156) 1-1

Un motor Langen şi Wolf putere de 8 cai puţin folosit cu firez pentru tăiat lemne **se află de vânzare** Doritorii să se adreseze la redacţia gazetei »Unire Poporului« Blaj.

159 1-2

Maşini de treerat

marca „Magyar Állami vasutak gépgyára, Budapest“, pe lagăre biele şi ramă de oţel 720, 800, 930, 1050, 1200 mm **vinde în condiţiuni de plată bună**
Atelierul mechanic:

Wilhelm Burdak

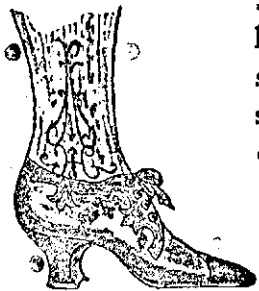
Maschinen-und Auto-Reparaturwerkstat
Mediasch

1-? (158)

Pantofăria modernă

Niculae Barna

BLAJ, Piaşa Inocenţiu M. Clain.

Se pregătesc cele mai elegante şi moderne ghete şi pantofi, pentru domni şi dame, din materialul cel mai bun, cu preţurile cele mai moderate.

(149) 4-?

Maşină de treerat

batoză de 900 şi un tractor de 24 H. P.

se află de vânzare

Doritorii să se adreseze la redacţia gazetei »Unirea Poporului« Blaj.

150 3-3

Magazin de pălării de Dame

Aneta Filip

Blaj, str. Ion Micu Moldovan, Casele proprii.

Aduc la cunoştinţă Onor. public din loc şi jur, că din 10 Februar primesc spre curăţit, vopsit şi transformat după ultima modă de Bucureşti

Pălării de vară pentru dame.

Am în depozit tot felul de pălării de mătasă şi de cordeluţe, din diferite materii. Imi sosese şi cele mai frumoase pălării de vară, în preţuri moderate.

Decoruri moderne

flori, pene, panglici, şi alte decoruri de pălării, moda ultimă. Am şi

pălării de piele, foarte ieftine!

Precum şi pălării de pânză în diferite culori. Rog Onor. Doamne şi Domnişoare să cerceteze cu toată încrederea atelierul meu

ANETA FILIP, Blaj.

(138) 7-10.

PLUGARI! ECONOMI!

Cumpăraţi-vă uneltele de plugărie de la fabrica de maşini

E. NICOLA

Aici se găsesc vestitele pluguri „Bächer“ din cel mai bun oţel,

Maşini de sămănat şi de săpat

din material de clasa întâi şi lucru trainic.

Aici se repară **Motoare**

Şi ori ce fel de maşini economice, mori, tăietoare de nutreţ şi alte asemenea.

Se primeşte la forostuit: alamă fier, tuoiu cu sudat.

151 3-?

Citiţi şi răspândiţi: »UNIREA POPORULUI«

Capitulul Metropolitan gr.-cat. Blaj.

Nr. 38 - 1926.

Publicaţiune.

Capitulul Metropolitan dă în chirie, prin oferte în scris, casa *fundaţiunii Augustin Laday*, situată în piaţa din Blaj, care pe lângă camere de locuit, curte, grădină, are şi *prăvălie*. Timpul de închiriere începe la 1 Maiu 1926 şi va ţine 3 ani. Reflectanţii au să-şi înainteze ofertele în scris până în ziua de 31 Martie 1926. Informaţii despre condiţiile de închiriere dă Administraţia centrală capitulară.

Blaj, 12 Martie 1926.

Iacob Popa
prepozit capitular.

(152) 2-2

De vânzare **Un motor de G. H. P. de benzina şi petrol,** a fost folosit numai 6 luni, se află la **EMERICH MAYER mecanic, Blaj.**

Tot aici se primeşte pentru Forostruit: tuciu, alamă roşie, alamă galbenă, bronz, aluminium, fier, oţel, capuri de motoare şi alte lucruri.

1 6. (138)

Nicolae Baciu

măestru pantofar - BLAJ.

Atelier fondat la 1902 şi premiat la expoziţia păpucarilor din Győr cu medalie şi diplomă de recunoştinţă în anul 1908.

pregăteşte tot felul de ghete şi pantofi fini şi moderni, şi tot felul de ghete simple din material tare.

(124) 12-52

UN TAUR ALB de 2 ani, de vânzare. A se adresa la **ALEXANDRU POŞIA** în Pănade jud. Târnava-mică.
2-2 (154)

RECLAMA

∴ este sufletul comerţului ∴

ALLO, ALLO... VINE ELECTRICA LA BLAJ!
La firma **HENRIC TRENCŞINER**

au sosit celea mai moderne şi mai elegante

CANDELABRE pentru prânzitoare, odăi de lucru şi cancelarii, dela celea mai simple şi mai ieftine până la celea mai luxoase.

CANDELABRE de sticlă, de porţelan, argint de china şi alpaca.

LAMPE SIMPLE pentru birouri şi mese descrier particulare. Magazin, bine asortat şi inepuisabil.

TOT ACOLO se încaadrează tablouri, se pun geamuri la ferestri şi se găseşte orice marfă de sticlărie.

(157) 1-3.

Preţuri ieftine, serviciu prompt.

HENRIC TRENCŞINER, Blaj, Str. Regina Maria.